

Ordføreren (Peter Nielsen): Udvalget indstiller de fire lovforslag til vedtagelse, dog med visse ændringer. Om forslaget om ændring i lov om grundforbedring gælder det, at man i udvalget har været noget betænkelig ved, at arbejdsanvisningskontorerne skulle foretage indstilling, idet man har ment, at det kunne forsinke sagernes gennemførelse. Da landbrugsministeren efter indstilling fra arbejdsministeren afgrænser de områder, der må betegnes som arbejdsløshedsøer, vil det efter udvalgets skøn være tilstrækkeligt, at amtsarbejdsanvisningen udtaler sig om de enkelte sager. Landbrugsministeren har derfor stillet ændringsforslag om, at ordene „men iøvrigt alene efter indstilling“ ændres til: „og efter udtalelse“, og dette ændringsforslag er tiltrådt af udvalget.

For de øvrige tre lovforslag gælder, at udvalget ikke har ment det forsvarligt at have en lavere rente ved udlån af disse statsmidler, end tilfældet er andetsteds i landet. Til gengæld har man ment, at afdragsfrihed de første 5 år kan indrømmes, hvilket også skulle animere til at etablere virksomheder indenfor disse områder. Bestemmelsen om de 3,5 pct. bortfalder derfor, og i stedet for indeholder ændringsforslagene bemyndigelse for ministrene til at indrømme afdragsfrihed i de første fem år. Med disse ændringer indstiller udvalget de fire lovforslag til vedtagelse.

Må jeg dernæst som ordfører for mit parti og som repræsentant for et af de værst ramte områder have lov til at fremsætte nogle enkelte bemærkninger.

Jeg er glad for, at man fra alle partiers side har erkendt problemet med den pletvise arbejdsløshed her i landet og vil medvirke til dette samfundsondes afskaffelse. Vi har som arbejdsgrundlag herfor på den højtærede arbejdsministers foranledning fået en udmærket betænkning fra arbejdsmarkedskommissionen. Hvis de deri indeholdte tanker kunne virkeliggøres uden for mange forringelser, ville problemet være løst. Jeg tænker her først og fremmest på den del af betænkningen, der foreslår fremme af beskæftigelsen i de ramte områder, og ikke så meget på den del, der omhandler affolkningen af dem. Der kan derfor være grund til en vis betænkelighed, når lovforslagene ændres således, at de ikke følger betænk-

ningen, navnlig i betragtning af at denne er udtryk for så godt som enstemmighed, idet også arbejdsgiverrepræsentanterne har tilsluttet sig den.

Må jeg citere nogle enkelte linier fra denne betænkning vedrørende arbejdsløshedsøerne i Jylland (side 11, ad 2)):

„Det anbefales endvidere, at der tilvejebringes hjemmel til for arbejdsløshedsøernes vedkommende at fastsætte lavere rente og længere afdragsperiode samt lempe kravene om den fornødne egenkapital, alt forsåvidt der ikke her ved påføres bestående virksomheder af tilsvarende art en urimelig konkurrence. Mulighederne for lån til finansiering af driften bør overvejes.“

Når jeg alligevel takker de øvrige partier for deres tilslutning til forslagene med de foreslåede ændringer, må det tages som tegn på en vis beskedenhed fra min side, men jeg indrømmer, at disse fire lovforslag selv med de foreslåede ændringer er en værdifuld opfordring og hjælp til dem, der vil fremme produktion og beskæftigelse i de ramte områder, og med det fornødne lokale initiativ fra såvel private som kommuner kan disse lovforslag medvirke til problemets løsning, men kun medvirke; der må mere til.

Jeg henviser her til betænkningens mange andre forslag, bl. a. om øget landvinding — og her mangler det ikke på muligheder i Nordjylland — kultivering af afgravede tørvearealer, forhøjet tilskud til fredskovplantager, ligesom ungdommen i Nordjylland må have skabt fremtidsmuligheder, bl. a. gennem bedre faglig uddannelse, således at der i de ramte områder placeres flere undervisningsanstalter, eventuelt at man går over til egentlige værkstedsskoler. Løses problemet ikke, vil det fortsat være til ulykke for de mange arbejdsløse, men også fortsat være et problem for hele samfundet. Affolkningen af de ramte egne vil da tage fart, og det betyder, at man i øget omfang vil søge mod hovedstaden. Det store hoved med den lille krop er i forvejen noget meget betænkeligt. I andre lande som England og Østrig sætter man kraftigt ind overfor dette; problemet er lige så brændende for Danmarks vedkommende, men det kan løses, da der ude i landet er levemuligheder nok, ikke mindst i Nordjylland, blot de